SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. C No. 116. JERSEY CITY and NEW YORK. SATURDAY, JUNE, 19, 1993. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 19-го ЧЕРВНЯ 1993. Ч. 116. РІК C.

ЕКЗЕКУТИВА УНС ВІДБУЛА НАРАДИ

Джерзі Сіті, Н.Дж — Тут у п'ятницю, 30-го квітня, в Ґоловній Канцелярії Українського Народного Союзу, відбулися звичайні наради Головного Екзекутивного Комітету, під час яких заслухано звіти за перший квартал, працю над новим статутом, підготову до 100-літніх ювілеїв „Свободи" і УНСоюзу тощо.

Нарадами проводила головний предсідник Уляна Дячук і в них взяли участь: заступник головного предсідника д-р Нестор Олесницький, заступниця головного предсідника Ґльорія Пашен, головний секретар Володимир Сохан, головний касир Олександер Благітка і голова Головної Контрольної Комісії Василь Пастушок. З уваги на захворіння в нарадах не міг взяти участи головний директор на Канаду мґр Іван Геврик.

Звіт О. Благітки

Звітування започаткував головний касир О. Благітка.

Майно УНСоюзу при кінці березня 1993 року зросло на 1,753,417 дол. до суми 70,723,723 дол. За три місяці в 1992 році майно УНСоюзу збільшилося на 520,934 дол. до суми 66,424,000 дол.

За 12 місяців, від 31-го березня 1992 року до 31-го березня 1993 року майно УНСоюзу зросло на 4,299,323 дол., або на 6.5% загального майна УНСоюзу.

Членські вкладки зросли за три місяці в 1993 році на 170,000 дол. Премії з пенсійних грамот також збільшилися на приблизно 1,000,000 дол. за три місяці в порівнянні з минулим роком.

Від часу видачі першої пенсійної грамоти в жовтні 1990 року, до 31-го березня 1993 року вплинуло понад 5,500,000 дол. до каси УНСоюзу. Інвестується гроші в бондах і також робиться старання удільовати значно більше фондів для гіпотечних позичок своїм членам.

Оперативні видатки держаться в межах прийнятого бюджету.

Посмертні виплати зменшилися на 72,000 дол., до суми 191,821 дол. за три місяці.

Квартальні винагороди секретарів були вислані скорше, як звичайно, з огляду на успішне приготовлення чеків новою комп'ютерською системою.

Дивідендові чеки також були скорше видруковані цього року.

За три місяці 1993 року загальний прихід з будинку збільшився до суми 774,937 дол. Видатки за перші три місяці 1993 року виносять 476,235 дол. Зиск у звітовому часі виносить 298,702 дол.

Один довголітній льокатор, який винаймає один поверх в будинку, має внутрішні проблеми і затримав всі обов'язкові заплати. Мабуть розподіл на двох інших льокаторів розв'яже цю проблему. Вже почали старання в суді відносно належних фондів. Є вигляди, що старання будуть успішні не тільки в зібранні належного чиншу, але також в отриманні льокатора на один поверх.

По сьогоднішній день будинок є винаймлений на 85 відс.

Звіт В. Сохана

Секретарі відділів та організатори приєднали в перших трьох місяцях 1993 року 432 нових членів із грамотами на загальну суму 3,480,100 дол. забезпечення. Пересічна сума забезпечення цих нових грамот виносить 8,056 дол. В січні було цих нових членів 151, в лютому — 128 та в березні — 153. Знаменними у звітовому часі були числа нових членів департаменту молоді — 44, 62 та 58, разом 164, тоді коли нових дорослих членів було 218. Найбільше популярними в департаменті молоді були кляси забезпечення P-20, E-20 та E-18, а в департаменті дорослих — кляси P-20, E-20 та грамоти на ціле життя.

УНСоюз видав досі, від 1-го жовтня 1990 року до кінця березня 1993 року 460 пенсійних грамот, початкові вплати на які виносили понад 4,000,000 дол.

Стан усіх членів УНСоюзу на день 31-го березня 1993 року 65,027, на що складалося 37,050 грамот із платними вкладками (активних членів) та 27,977 з повністю заплаченими вкладками та на безплатному

(Закінчення на стор. 4)

Делеґація Верховного суду Огайо відвідує Україну

Клівленд. — Дев'ятичленне представництво Верховного суду Огайо виїжджає в дні 22-го червня на відвідини Києва, Львова і Харкова з метою перевести там досліди правничої системи. Делеґацію Верховного суду провадить головний суддя Томас Моєр, а членами її є провідні правники Огайо — двоє суддів із повіту Каяґоґа, президент Товариства правників стейту Огайо, ректор правничої школи, касир Правничого товариства стейту, яке фінансує поїздку, Джозеф Денер адвокат із Сінсіннаті, що є посестрою Харкова і двох українських адвокатів, Олена Кришталович і Володимир Базарко, який від проголошення незалежности України працює для допомоги розбудови та наладнання правничої системи в Україні, а остатньо став уповноваженим адвокатом в Україні та постійно старається про тісні зв'язки поміж правниками ЗСА і України.

Він теж був промотором відвідин української правничої делеґації в стейті Огайо у серпні 1992 року в наслідок чого рішено впровадити сестрицькі стосунки поміж правничими чинниками Огайо і України. Саме продовженням цих стосунків є відвідини американської делеґації яка буде мати можливість спостерігати працю Верховного Суду України, київського суду, Верховної Ради України тощо.

В Харкові делеґація, крім подібних установ, відвідає Харківську Правничу Академію і Академію Правничих Наук України. У Львові американська делеґація зможе спостерігати працю Львівського суду, Міської Ради та Університету в Івано-Франківському. Запляновані також зустрічі із Спілкою Адвокатів України і членами Академії Наук та Інституту Права.

Повернувшись 1-го липня, група американських правників почне працю над можливістю пристосування американської судової системи для українських суддів і адвокатів.

В дальшому плянується відвідини групи українських правників у стейті Огайо на восьмитижневий перевишкіл.

РЕФЕРЕНДУМ ВІДБУДЕТЬСЯ 26-ГО ВЕРЕСНЯ

Київ (УНІАР). — Тут 17-го червня на сесії Верховної Ради України депутати ухвалили звернення до трудових колективів, політичних партій і рухів, громадських організацій та громадян України. Нинішню ситуацію у зверненні названо „найгострішою з часу проголошення незалежности держави", тому парлямент, „усвідомлюючи відповідальність перед майбутнім", закликав утриматися від беззаконня. „Підбурення до непокори, страйків — шлях у безвихідь. Парлямент, Президент та Уряд України прагнуть стабілізувати економіку, зупинити подальше зубожіння народу, щоб утверджувати злагоду, щоб панували закони", — сказано у зверненні.

Шахтарі і Координаційний комітет, з якими контактували Президент України Леонід Кравчук і прем'єр-міністер Леонід Кучма, офіційно заявили, що не розглядатимуть жодних рішень Верховної Ради доки не буде вирішене питання про дочасні вибори рад усіх рівнів та про призначення дати проведення референдуму.

У середу, 16-го червня, Президент Кравчук ще раз закликав депутатів усвідомити яка небезпека нависла над Україною. Він також сказав, що Уряд, Президент і Верховна Рада, об'єднавши свої зусилля, зможуть вирішити всі проблеми.

Увечорі депутати обговорили кілька проєктів закону про зміни в конституції. Врешті депутати взяли за основу один з чотирьох проєктів, згідно з яким референдум про довір'я Президентові і Верховній Раді має відбутися 26-го вересня та проведення виборів у березні 1994 року. В проєкті сказано, що коли громадяни висловлять недовір'я Президентові, то призначаються вибори нового Президента. А якщо недовір'я буде висловлене Верховній Раді, то будуть призначені вибори до рад усіх рівнів. Проєкт схвалено вранці 17-го червня.

Тим часом у кулуарах поширилися чутки, що, мовляв, голова Верховної Ради Іван Плющ фактично розпочав кампанію за обрання його на Президента і що він міг не їхати до Туреччини, але поїхав, щоб не відповідати за нинішню ситуацію. З цим же пов'язують і резиґнацію Володимира Гриньова зі становища першого заступника голови Верховної Ради та з Президії Верховної Ради. Хоч сам Гриньов пояснив це тим, що очолювана ним комісія з питань економічних реформ не справилася зі своїми завданнями.

ВІДБУВСЯ XII ВЕЛИКИЙ ЗБІР УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Київ (Пресова Служба України). — В кінці травня ц.р. в Ірпені, поблизу української столиці, відбувся XII Великий збір Українських Націоналістів. У його праці взяли участь делегати з 25 областей України, українські делеґації з Австралії, Аргентини, Бразилії, З'єднаних Стейтів Америки, Канади, Великобританії, Франції, Бельгії, Німеччини, Чехії, Литви, Росії і Казахстану. Було акредитовано 19 представників засобів масової інформації з України і з-за кордону.

З доповіддю виступив голова Проводу Українських Націоналістів (ПУН) Микола Плав'юк. Доповідь включала аналізу діяльности Організації Українських Націоналістів за період від XI Великого збору, а також розвитку українського націоналістичного руху від початків до теперішнього часу. Велику увагу приділено визначенню завдань ОУН в нових історичних умовах існування незалежної української держави.

Крім головної доповіді, заслухано звіти про працю Генерального суду і Головної контролі.

З доповідями, присвяченими важливим теоретичним проблемам українського націоналізму, виступили: ректор Волинського Університету Анатолій Свідзінський — „Це складне національне питання", молодий політолог Євген Болтарович — „Екстраполяція українського націоналізму на державотворчі процеси в Україні", голова Президії ІСНО Павло Дорожинський — „Дмитро Донцов критика деяких його поглядів на націоналізм".

Делегати прийняли устрій, нову програму ОУН, резолюції, декларації XII ВЗУН та обрали керівні органи ОУН. Головою Проводу ОУН знову обрано Миколу Плав'юка. Його заступниками стали Анатолій Свідзінський і Павло Дорожинський, а головою Ради ОУН — проф. Корнелій Товстюк.

Відтепер діяльність ОУН перенесено в Україну. Згідно зі статутом, ОУН вважає себе громадським рухом і безпосередньої участи в політичному житті України не братиме, однак буде підтримувати ті політичні сили, програми яких близькі до програми ОУН, а також кандидатів від цих партій у виборах.

Українські Спортові Ігрища Молоді переложені

Нюарк, Н.Дж. — Провід УСЦАК-Схід повідомляє усіх юних спортовців і спортові осередки усіх делеґатур УСЦАК, що XIX Українські Спортові Ігрища Молоді з технічних причин переложені і відбудуться в днях 31-го липня і 1-го серпня ц.р. на спортових площах оселі УБСоюзу „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й.

В суботу, 31-го липня, змагання: легкої атлетики, тенісу і плавання. В неділю, 1-го серпня, футбольні змагання і відбиванка, як теж відбиванкові першості жіночих і чоловічих делеґатури — Схід. Зголошення слід висилати на адресу: Mr. Ireneus Isajiw, R.D. 6 Box 192 Newton, N.J. 07860; tel (201) 383-8636.

ПАНТОМІМА „ЖАБА" В ІРВІНҐТОНІ

Ірвінґтон, Н.Дж. — Музичне Дошкілля при УМІ під проводом Марти Шлемкевич-Савицької запрошує на казку-пантоміму „Жаба", яка відбудеться в залі Українського Народного Дому, 140 Проспект авеню в Ірвінґтоні, Н.Дж., в неділю, 20-го червня, початок о год. 3-ій по полудні. Також прийматимуться вписи на літній курс та на шкільний рік 1993-94. Телефон для інформацій (908) 276-3134.

Росія робить крок до приватизації землі

Москва. — Конституційна нарада, яка проходить в російській столиці під головуванням президента Б. Єльцина, прийняла два рішення, від яких залежить доля реформ і доля майбутньої конституції Росії. Більшістю голосів стверджено необхідність заміни З'їзду народних депутатів, вибраного ще за часів комуністичного режиму, новим двопалатним парляментом. Що не менш важливо — учасники наради проголосували за приватну власність на землю.

Ці два рішення спостерігачі трактують як поважну політичну перемогу Б. Єльцина. Як відомо, він розпочав кампанію за прийняття нової конституції після того як дістав вотум довір'я на загальнонаціональному референдумі 25-го квітня. Президент Росії намагається зміцнити свою владу і успішно закінчити давню боротьбу з консервативно наставленим З'їздом народних депутатів, який перешкоджав урядові у політиці реформ.

У прийнятому тексті головних принципів конституції сказано, що законодавча влада в країні буде здійснюватися двопалатним парляментом — Федеральними зборами. Говориться також про ширші гарантії прав людини, про те, що Росія буде світською державою, керованою на правній основі, і найбільшу цінність у ній матимуть людина та її права і свободи. Виконавчу, законодавчу і судову владу чітко розділено. Хоч противники Б. Єльцина, особливо голова Верховної Ради Р. Хасбулатов, звинувачують його у прагненні узурпувати владу, у прийнятому тексті підкреслюється, що ніяка окрема частина суспільства, ніяка організація чи особа не можуть узурпувати владу в державі.

Коментуючи висліди праці наради, президент Б. Єльцин сказав на пресовій конференції: „Ще в червні ми закінчимо підготову нової конституції, а на вересень або жовтень призначимо надзвичайні парляментарні вибори".

ЗУСТРІЧ З ДИПЛОМАТАМИ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Метрополітальний Відділ Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України, метою якого є придбання будинку для генерального консуляту України в Ню Йорку запрошує українську громаду великої метрополії на зустріч з дипломатами України, яка відбудеться у неділю, 20-го червня, о год. 2:30 по полудні в Українському Народному Домі, 140 Друга авеню в Ню Йорку. Доповідатимуть: амбасадор України до ЗСА Олег Білорус, представник України до ООН Віктор Батюк, генеральний консул України в Ню Йорку Віктор Крижанівський. Відбудуться доповіді на теми „Взаємини Америки з Україною", „Україна в ООН" та „Праця і завдання генерального консуляту України в Ню Йорку".

УКРАЇНА І РОСІЯ ДОМОВИЛИСЯ ПРО ПОДІЛ ЧОРНОМОРСЬКОЇ ФЛЬОТИ

Москва. — В четвер, 17-го червня, в містечку Завідові, поблизу російської столиці, відбулися переговори між президентом України та Росії. У висліді Леонід Кравчук і Боріс Єльцин підписали угоду про поділ Чорноморської фльоти на базі пів на пів. Згідно з домовленням, Росія збереже за собою не лише частину бойових кораблів, але й порти на Чорному морі, які перебувають під юрисдикцією України. Базою російської частини фльоти названо українське місто Севастопіль. Росії буде належати севастопільський порт і всі портові споруди.

Президенти домовилися також прискорити підготову двосторонньої політичної угоди між Україною та Росією, зокрема договору про подвійне громадянство. У зв'язку з цим відбудуться окремі переговори представників міністерств закордонних справ обох країн.

Як відомо, суперечки щодо Чорноморської фльоти тривають уже другий рік. У квітні ц.р. чергова рунда переговорів закінчилася невдачею, що привело до загострення стосунків між Україною і Росією. Понад 200 бойових кораблів самочинно підняли на своїх щоглах російський прапор. До складу фльоти входить 350 кораблів, 70,000 моряків і офіцерів, літаки і гелікоптери морського летунства. На цій базі невдовзі буде створено незалежні українську і російську фльоти.

Спостерігачі підкреслюють, що становище президента Л. Кравчука на переговорах було слабим через політичну і економічну кризу в Україні. Після повернення з Москви президент Л. Кравчук повідомив на пресовій конференції, що Леонід Кучма і Віктор Черномирдін, український і російський прем'єр-міністри, 24-го червня підпишуть економічні угоди про вільну торгівлю і в питанні енергетики, цін, кредитів та інше. Л. Кучма, зі свого боку, уточнив: „Щодо нафти та газу, то ми домовилися про м'яке підвищення цін до рівня світових до 1-го січня. Те саме стосується цін за транспортові перевезення".

Підписану в Москві угоду ще повинні ратифікувати в парляментах обох країн. Л. Кравчук сказав, що не сумнівається у позитивному вирішенні цієї справи.

Н. КУЗЯКІН ТА І. ВОЛИЦЬКА В НТШ

Ню Йорк. — Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку влаштовує доповідь „До проблем сучасного театрознавства в Україні", яку виголосять Наталія Кузякіна, професор театрознавства, визначний автор підставових праць про український театр і драму (зокрема про Леся Курбаса і Миколу Куліша), та Ірина Волицька, працівник Інституту Мистецтвознавства у Львові. Доповідь відбудеться у понеділок, 21-го червня, о год. 6-ій вечора в домі НТШ, 63 Четверта аве, в Ню Йорку.

У СВІТІ

МІНІСТЕРСТВО ЗАКОРДОННИХ справ Великобританії має намір до кінця цього року розсекретити багато документів часів двох останніх світових війн, а також перших років холодної війни. Про це, як повідомляє газета „Таймс", говорилося на семінарі відповідальних працівників міністерства закордонних справ, що відбувся у Лондоні. Буде відкрито доступ до важливих сторінок британської політики, про які з багатьох причин досі не писалося. Серед них — реакція уряду на події 1968 року в Чехо-Словаччині, китайську революцію 1949 року, на початок Корейської війни і смерть Сталіна. Ця ініціятива продиктована новою політикою відкритости, яку проводить англійський уряд, йдучи за подібними рішеннями, прийнятими Росією і З'єднаними Стейтами.

ПАКІСТАН ЗВЕРНУВСЯ до ООН з просьбою про зміну його військового контингенту в Сомалії. Про це повідомив постійний представник Пакістану при ООН Джамшид Маркер на пресовій конференції, що відбулася у головній квартирі ООН.

СОТНІ ТИСЯЧ ЧОРНОШКІРИХ громадян Південно-Африканської Республіки не вийшли у середу, 16-го червня, на працю, відзначивши таким чином День Совето. В цей день у 1976 році поліція жорстоко придушила у Совето масові виступи студентів-негрів, які вимагали рівних прав для чорних і білих громадян країни. Було вбито кількасот осіб. У середу не працювали сотні підприємств країни, промисловість і транспорт в багатьох районах виявилися паралізованими. За даними асоціяції підприємців, одноденний страйк обійдеться економіці країни в сотні мільйонів долярів. У багатьох містах ПАР відбулися масові виступи чорного населення. В результаті сутичок з поліцією загинуло чотири особи. В той же день в ряді міст провели свої демонстрації білі консерватисти і партія Інката.

СТРАЙК РУМУНСЬКИХ залізничників, який на два дні паралізував рух пасажирських і товарних поїздів в країні, завершився після того, як уряд погодився збільшити платню на 15 відсотків. Згоди було досягнуто у середу вранці після цілої ночі переговорів між керівниками профспілки залізничників і представниками уряду. Із-за страйку було припинено розвантаження тисяч тонн вантажів, у тому числі продуктів, що прибули у румунський порт Констанцу.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР РОСІЇ Віктор Чорномирдін відвідає З'єднані Стейти в кінці червня і обговорить з представниками Адміністрації справу про продаж Індії російської ракетної технології. Вашінґтон виступає проти продажу, бо це порушує стратегічний балянс сил в цьому реґіоні плянети, а Росія на цьому настоює, маючи надію поліпшити відносини з Індією і зміцнити становище на ринку космічних технологій. ЗСА загрозили санкціями проти російської промисловости, якщо торг відбудеться, але заступник голови російського уряду Александр Шохін висловив намір „вирішити суперечку цивілізованим способом, не вживаючи мови взаємних погроз і ультиматумів".

В АМЕРИЦІ

У СЕРЕДУ, 16-ГО ЧЕРВНЯ, з підтримкою обидвох партій комісії Сенату і Палати Репрезентантів схвалили пропоновану президентом Билло Клінтоном програму національної служби, до якої приймають добровольців на працю в ділянках громадської діяльности, правопорядку та довкілля, а їх зароблену винагороду відтягатимуть від наданих їм державних позичок для оплати університетського навчання.

ВІЙСЬКОВІ ЗБРОЙНІ сили ЗСА та їхніх союзників знову завдали сильного удару керівникові одної із сомалійських фракцій з метою знищити його головну квартиру та базу оперативних дій в Моґадішу, столиці Сомалії. Офіційні чинники ЗСА кажуть, що ціллю повітряних і наземних збройних сил, було знищити можливості ген. Мохаммеда Фараг Айдіда перешкодити заходам мироносних військ Організації Об'єднаних Націй та виключити його із політичної арени Сомалії. Як відомо Айдід дав наказ атакувати мироносні сили ООН 5-го червня і тоді загинуло 23 пакістанських вояків.

ОСКАРЖЕНОГО АМЕРИКАНСЬКОГО громадянина арабського походження за доставу фондів палестинським повстанцям засуджено в Єрусалимі до шестимісячного ув'язнення після того, як він признався до вини. Тому, що 36-літнього Мохаммеда Джарада мешканця Чикаго, було ув'язнено 25-го січня, то більшість покарання йому враховано. М.Джарада звільнять з ув'язнення наступного місяця, але він негайно мусить виїхати з окупованих Ізраїлем територій.

ОСТАННІМИ ДНЯМИ В ЗСА покупців застрашували вістки про те, що у пушках і пляшках напитку „Пепсі" знайдено цілий ряд дивних предметів — від одноразових лікарських шприців до закруток. Офіційні чинники Державного управління харчів і ліків сумніваються у правдивість всіх тих тверджень, а уважають це звичайними збитками та сильним бажанням звернути на себе увагу. З цього приводу керівники виробництва „Пепсі" виступили перед кореспондентами засобів масової інформації зі запевненням, що всі ці поголоски не є пов'язані з будь-яким недбальством зі сторони виробництва.

ФБІ РОЗПОЧАЛО ВНУТРІШНІ дослідження, щоби з'ясувати як одна з Конґресових комісій здобула стрічки записів телефонічних розмов між керівником культу Дейвидом Корешом і стейтовими властями Тексасу під час атаки забудов культу, минулого лютого. Ціллю цієї перевірки є дізнатися чому офіційні чинники ФБІ в Тексасі передали цю 30-хвилинну стрічку згаданій комісії в той час як федеральна лава присяжних зажадала цю стрічку для своїх потреб у дослідженні культу.

МАЛО ВІДОМА РИМО-КАТОЛИЦЬКА комісія своїми пропозиціями про зміни у перекладах частин Служби Божої так занепокоїла всіх, що Крайова конференція католицьких єпископів призначила частину часу на те, щоб продискутувати ці пропозиції. Міжнародна комісія для англійських перекладів Служби Божої запропонувала цілий ряд змін, де виелімінове місцями підкреслення мужеського роду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні (202) 347-UNAW, (202) 347-8631 (факс.)

Postmaster: Send address changes to:

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00
Чеки і money orders виставляти на: Svoboda

Статті і дописи підписані авторами не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Дзвін на тривогу в Україні

Промова Президента Леоніда Кравчука, що її він виголосив до народу 10-го червня — це був насправді дзвін тривоги, в який він ударив. Можна здогадатися, що безпосередньою причиною виступу Президента Кравчука був страйк вуглекопів у Донецькому басейні, причому страйкарі проголосили вимоги не тільки заробіткового характеру, умов праці тощо, але й суто політичні, вимагаючи, щоб зреклася уся існуюча державна верхівка з Президентом і прем'єром включно, як також Верховна Рада, і щоб проголосити нові вибори. Вимагають вони теж признати Донеччині „самоврядування". Ясно, що рядові робітники такого не придумали, а використовують їхню гірку долю політичні спекулянти, яким байдужі проблеми економіки, продукції і збуту, і які граються з вогнем — наражуючи на загин молоду державність України.

У зверненні Л. Кравчук назвав по імені сучасний стан в Україні — стан політичного й економічного хаосу. І він цілком правильно, логічно „на простий розум" вказав, що в такому стані неможливо переводити вибори на величезному просторі України з правом голосування понад 30 мільйонів осіб. Це такий абсурд, що його могли видумати тільки дуже нерозумні, недотепні і злобні людці. Кравчук цілком правильно вказав на те єдине, що може врятувати країну і її державницький лад: єдність усіх конструктивних сил, єдність і співпраця для виведення держави з економічної кризи, для виготовлення конституції, як того основного закону, в якому буде докладно з'ясований реґулямін виборів, та яка встановить — кого саме і як треба вибирати. Бундючний Комітет донецьких страйкарів „забув", що ні в одній країні світу такого не було, щоб „ні сіло ні впало" зрікався *передчасно* вибраний народом Президент, прем'єр і цілий парлямент!

Теперішній стан політичного й економічного хаосу в Україні не прийшов через ніч. Хаос мусів бути, бо його створило понад 70-літнє панування комунізму плюс понад 300-літня русифікація. Але продовжили той хаос, поглибили його і загострили власні таки люди, які завели в сучасній Україні анахронічну отаманію, партійництво, амбіціонерство, замість зосередитись на будівництві держави на тих основах, які настали — з Президентом, який виявив хист гідного репрезентанта України перед зовнішнім світом і хист гнучкого тактика — без резиґнації з державницьких принципів. І добрим виявив себе прем'єр Леонід Кучма, прагматист, фахівець машинобудівельного промислу, людина безпосередня й енерґійна. Він нині у своєму першому прилюдному виступі натаврував „мафію", що розкрадає державне майно, і заповів із нею боротьбу.

Існуюча Верховна Рада не є ідеальна, — вона обрана ще в 1989 році і згодом доповнена, але вона має за собою історичні заслуги з 1991 року. Схваліть конституцію, у якій буде сказано, який саме характер влади в державі, чи Парлямент має бути одно-чи двопалатний і хто має мати репрезентацію у Парляменті — і переведіть вибори. Але розумово, пляново, а не на базі забаганки якоїсь партії і її провідника чи страйкового Комітету.

Наші земляки — у діяспорі і Україні — звикли всі лиха приписувати Росії і комуністам. Це не відповідає правді. Російські націоналісти дошкулюють, цькують, комуністи тужать за епохою Брежнєва, але ні одні ні другі не приносять стільки шкоди, скільки їх приносять самі „свої", між ними безсумнівні патріоти, які не хочуть знати й розуміти, що чуттєвого й фразеологічного патріотизму замало, щоб будувати державу.

Алярмуюче звернення Леоніда Кравчука доказує, що Україна переживає поважну кризу. І то саме тепер, коли у західньому світі зросло зацікавлення нею. Шукаймо оптимізму у пророчому закликові Лесі Українки — проти надії таки сподіватись — сподіватися позитивного кінця цієї кризи.

ДЕМОКРАТИЧНІ СЕНАТОРИ Фінансової комісії в кінці знайшли спільну мову стосовно підвищення податків і зменшення витрат, що зблизило законопроєкт про зменшення дефіциту на один рік до статусу закону. У згаданому узгідненні взято під увагу більшість пропозицій президента Билла Клінтона, які також схвалила Палата Репрезентантів. Все ж таки є там і важливі зміни, зокрема, коли йдеться про оподаткування пального, замість пропонованого податку на всякого рода енергетику запропоновано 4.3 центи податку на гальон бензини та дізельного палива.

Василь Сокіл

ЛЕНІН — УПРАВИТЕЛЬ ЗРАЗКОВОЇ ТЮРМИ

Указом Президії Верховної Ради України під тиском „законної" кількости депутатів скасовано попередні її укази про заборону діяльности Компартії України, бо, як зазначено в указі, не доведено її причетність до державного перевороту 19—21-го серпня 1991 року. То хіба тільки за це вона мала бути заборонена? А щодо цього обвинувачення, — який суд довів її непричетність. Адже ні суду, ні офіційного слідства не було, хоча обвинувачувальні матеріяли існували.

Регабілітація Компартії не мала права посилатися на нібито непричасність її до путчу ҐКЧП. Навіки заборонити її треба було за численні злочини вчинені протягом семидесяти років терористичного панування під прапором Леніна — Сталіна. Судити належить не політичну партію, яка, мовляв, поділяє ідеї Маркса-Енгельса, а банду криміналістів, яка насильством захопила владу і панувала над народами, тримаючи їх в рабській покорі нелюдськими засобами: кривавим терором, масовими розстрілами, жахливими голодоморами, садистичними катуваннями в тюрмах і концтаборах ҐУЛаґу.

Існує й досі хитра думка: в усіх страшних злочинах винен один Сталін. Він, бачте, єдиний кат, диявол, який вигадав і запровадив у практику такий жорстокий тюремний режим. От коли б жив „наш дорогий і любимий" Ленін, — був би у нас рай і повна благодать!

Таким лагідним дідусем Іллічем навмисне малювався на втіху покірним рабам. Під прапором такого „ангелика" Леніна починає нині відновлюватися комуністична гидра.

Відомо, — ленінська „спадщина" до кінця не розкрита. Авторитетні дослідники свідчать, що в російських архівах (напевне і в українських партійних сховищах) під ґрифом „секретно" переховуються близько десяти тисяч неопублікованих ленінських матеріялів, — листів, телеграм, стенографічних записів виступів на закритих партійних засіданнях і т. п. Лише останнім часом деякі з цих „геніяльних і засекречених" висловлень вождя народів Леніна почали з'являтися у демократичній пресі. Правда, ще не так в Україні, як у газетах української діяспори. Нещодавно „Українські вісті" (Дітройт, ЗСА) на першій сторінці 26 травня подали добірку з семи документів, яких цілком вистачить, щоб побачити справжню диявольську внутрішню ленінську політику, зформульовану ним відразу після приходу до влади.

„Революційна диктатура пролетаріяту — влада, завойована насильством пролетаріяту над буржуазією, не зв'язана ніякими законами". (1918 р.)

Основоположний принцип — насильство неухильно втілювалося у державну практику. Ідейні основи ЧЕКА, у ті часи з наказу Леніна створеної, так були зформульовані (подаю уривки з збірника і документів ВЧК—ГПУ, що їх опублікував історик Ю. Фельштинський 1989 року в ЗСА у видавництві „Чалідзе-видання"):

„Для нас нема і не може бути старих основ моралі і „гуманности", вигаданих буржуазією для пригнічення й експлуатації „нижчих класів". Наша мораль нова, наша гуманність абсолютна... Нам усе дозволено... Нам не потрібні докази обвинувачень проти експлуататорів чужої праці або контрреволюціонера, а досить установити його соціяльне походження або політичну фізіономію, щоб застосувати до нього адміністративні заходи (штрафи, висилки, розстріли і т. ін.") З „Інструкції чекістським комісіям на місцях" — грудень, 1918 р.)

Ленінські накази:

Пайкесу, Саратов. „Призначати начальників і розстрілювати змовників і тих, хто вагається, нікого не питаючи і не допускати ідіотської тяганини". (22.8.18 року).

Федорову. Нижній Новгород. „Готується білогвардійське повстання. Необхідно мобілізувати всі сили, створити трійку диктаторів, ту ж мить запровадити масовий терор, розстріляти і вивезти сотні проституток, офіцерів і т. п. Діяти з усією силою: масові обшуки, розстріли за переховування зброї, масово вивозити меншовиків і незалежних". (24.4.18 р.)

Західній ЧК. „Чудовий плян! Закінчуйте його разом з Дзержинським. Під виглядом 'зелених' (на них потім і звалимо провину) підемо на 10—20 верств і перевішаємо куркулів, попів і поміщиків. Премія — 100 тисяч за повішеного". (1920 року).

Молотову для членів Політбюра ЦК РКП(б). „Нам украй необхідно провести вилучення церковних цінностей... чим ми можемо забезпечити собі фонд у кілька мільйонів золотих рублів... Ми повинні дати саме тепер найрішучіший, нещадний бій чорносотенному духівництву і придушити його спротив з такою жорстокістю, щоб вони не забули протягом кількох десятиріч... Чим більше представників реакційного духівництва і реакційної буржуазії і нам удасться з цього приводу розстріляти, тим краще... Призначати особливо відповідальних, найкращих виконавців для проведення цих заходів у найбагатших лаврах, монастирях, церквах". (19.3.22 р.)

У розмові з італійським письменником — комуністом Джовані Папіні в липні 1922 року Ленін з виключною одвертістю доповів про генеральну позицію російських комуністів у державній політиці:

„Все було готове, ніж ми прийшли... Більшовики тільки прийняли і поширили царський режим, єдино прийнятний для російського народу. Неможливо оволодіти сотнями тисяч звірів без палиці, шпигунства, таємної поліції, шибеничних страхіть, військово-польових судів, тюрем і тортур. Ми лише поміняли клас, який володіє цією системою. Раніше це були 60 тисяч дворян і тисяч 40 вищих чиновників, — усього 100 тисяч осіб. Тепер це — два мільйони пролетарів і комуністів. Це проґрес, — великий проґрес, бо привілійованих стало вдесятеро більше. Звичайно, 90% населення від такої заміни багато не отримало..."

Скільки тут цинізму! Які откровення! „Народ це звірі, яких не оволодіти без шибениць та тюремних тортур!" Який проґрес! „Було сто тисяч володарів держави, а тепер два мільйони насильників!" Але читаймо далі: „Російська революція — це цілковите заперечення Маркса. Саме там, де майже не було буржуазії, — іменно тут переміг комунізм... Старий царський батіг — останнє слово політичної мудрости. Як тільки людина потрапляє в

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про великих і малих меценатів

Якось так трапилося, що в останньому часі читали ми аж про трьох великих меценатів мистецтва у американській спільноті. Перший із них, що здобув своїм купном картину Ван Ґоґа за ціну „лише" 57 міл. дол. — це американський дипломат, Волтер Анненберґ, який довгі роки є приятелем і членом дирекції Метрополітального музею в Ню Йорку і саме для того музею і купив цю картину знану під назвою „Поле з кипарисами" від родини покійного вже швайцарського промисловця. Картина є однією із найцінніших скарбів, які залишив Ван Ґоґ, але не перша, що її уфундував для Метрополітального музею В. Анненберґ одну цього самого мистця він подарував два роки тому, а притому приобіцяв залишити музеєві після смерти цілу свою цінну збірку імпресіоністів, і постімпресіоністів, що її оцінюють на понад один більйон долярів.

Але американські мільйонери намагаються один одного „переганяти" у зацікавленні мистецтвом та меценатстві в ньому. Ось читаємо також, що саме померлий мільйонер із Каліфорнії Нортон Саймон ще в молодості так захопився мистецтвом, що з віком зібрав твори найкращих малярів та різьбарів світу вартости понад 100 мільйонів долярів. Ціле це мистецьке багатство передав музеєві Лос Анджелес, в якому був також дорадником у раді директорів, а зчасом його збірка стала відома як музей Саймона, в якій тепер після його смерти продовжують служити мистецтву його діти та внуки.

Великим меценатом мистецтва став також відомий журналіст Джозеф Пуліцер, мол., який саме помер у травні. Про його любов до мистецтва і це в більшості до французького малярства було загальновідомо, а в 1988 році в Кембріджі, Масс., виставлено його прецінну збірку, в числі 88 картин. Про вартість цих картин немає що і писати, а цікавим є хіба те, що Дж. Пуліцер більшість цих шедеврів французького малярства купував анонімно як і анонімно дарував музеям.

Із цих прикладів, як американські мільйонери, що їх стереотипно завжди окреслюють як неуків, які здобули мастки різними, часом і нечесними способами, аж хочеться перейти до нашої дуже, а дуже скромної спільноти, яка тут на американській землі також де-не-де працею довгих років здобула кращий стандарт життя і дещо гроша. Розуміється нашу громаду чи її окремих дещо багатших від загалу осіб ніяк не можна порівнювати до будьяких мільйонерів. А все ж завважуємо в останньому часі, що знаходяться одиниці або українські установи, які розуміють важливість мистецтва і збереження його скарбів у музеях. Це особливо має значення, коли усвідомимо собі скільки українських мистецьких скарбів загинуло продовж останнього пів сторіччя, або перейшло під чужою вивіскою у чужі руки. Добре, що є люди, які розуміють важливість мистецтва в сьогоднішніх днях, які переповнені політичними подіями не залишають часу думати про майбутнє української культури, її закріплення і її пропаґанду серед чужинців.

Оці наші малі і скромні в порівнянні із американськими, меценати, які зрозуміли важливість побудови репрезентативного українського Музею у Ню Йорку як нашої фортеці мистецтва на наступні десятки років, як наприклад, д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки, хай будуть прикладом і заохотою для інших, які часто тепер видають пригорщами важко запрацьований гріш на несуттєві зібрання, поїздки чи вузькоорганізаційні справи і в своїй короткозорості забувають, що культура народу і її збереження відкриває шляхи до кожної іншої діяльности.

О-КА

Х. В.-Ф.

НОВІ ФОРМИ СТАРИХ ВИМОГ РОСІЇ

Оправдуючись побоюванням за свої південні кордони чи радше можливостями неспокою в цих околицях, керівництво збройних сил Росії заявило Адміністрації президента Билла Клінтона, що вони хотіли б виправити угоду про обмеження збройних сил в Европі. Цю вимогу Росія передала на руки секретаря Департаменту оборони ЗСА Леса Еспина через генерала Павла Ґрачова, міністра оборони Росії, під час іхньої зустрічі в Німеччині два тижні тому.

Одначе високопоставлені офіційні чинники Уряду президента Б. Клінтона заявили, що ЗСА не є зацікавлені у виправленні згаданого договору, побоюючись, що це могло б довести до розпаду цілої угоди. Вимога ген П. Ґрачова є останньою із цілого ряду інших, які стали нібито затримкою чому Росія не виконує точок підписаної ними угоди про обмеження збройних сил в Европі з 1990 року. П. Ґрачов мотивував свою вимогу тим, що угоду підписали в останніх днях холодної війни керівники СССР, який вміжчасі перестав існувати, а Росія була змушена змінити свою військову доктрину, яка не турбується колишніми своїми ворогами об'єднаних в НАТО, але неспокоєм на своїх південних кордонах.

Щоб доказати конечну потребу виправлення договору ген. П. Ґрачов подав низку прикладів небезпек, які на думку його і керівництва збройних сил Росії, можуть бути загрозою їхній країні. Найперше він вказав на небезпеку поширення ісламського фундаменталізму, непорозуміння з Грузією в справі Абхазії, де війська Росії досі перебувають. Також не забув згадати непорозуміння Росії з Молдовою і Україною та конфлікт у Нагірному Карабасі.

Ричард Армітаж, який за урядування президента Джорджа Буша старався допомагати новому відродженим країнам колишнього СССР каже, що правдою до деякої міри є неспокій серед збройних сил Росії, коли йдеться про поширення ісламського фундаменталізму та турецького впливу. Одначе, коли йдеться про інші аспекти то Р. Армітаж побоюється, що в цей спосіб Росія хоче мати дозвіл збільшити свої збройні сили на півдні, щоб таким чином застрашувати Україну. Він стверджує, що Москва і Київ мають непорозуміння: Україна не погоджується віддати ядерну зброю Росії, що залишилася на її території після розпаду СССР, а крім того є ще справа контролі Чорноморської Фльоти.

Як виглядає нікому не спішно покищо йти назустріч вимогам Росії стосовно змін у вищезгаданій угоді.

Андрій Новаківський,
Львів

НА ПІДТРИМКУ МУЗЕЮ

Науково-мистецька фундація Митрополита Андрея Шептицького — Національний музей у Львові продовж останніх трьох років розвиває співпрацю з Українським Музеєм в Ню Йорку. Відбулися взаємні відвідини, підписано угоду про співпрацю, заплановано заходи підготови та експонування спільних виставок в ЗСА та Україні, обмін інформацією та спеціялістами.

Ми підтримуємо нову акцію управи та працівників Музею спрямовану на придбання фондів для розбудови нового приміщення Музею і, відповідно з цим, приєднуємося до проголошення 1993 року Роком Українського Музею у Ню Йорку, і тому вважаємо за необхідне звернутися до вас.

У першу чергу хочемо підтвердити нашу повагу і визнання до діяльности, що провадить УМ продовж більш як чверть століття, підтримуючи і пропагуючи серед діяспори та американського суспільства українське мистецтво і українських мистців.

Високий рівень професійної праці і відданість своїй справі працівників УМ дозволило йому зайняти одне з чільних і шанованих місць серед американських музеїв, про що мав особисту нагоду переконатися, перебуваючи в ЗСА.

Однак дещо специфічне відношення до УМ української громади в ЗСА та державних структур (як в минулому, так і тепер) не дають можливости колективові Музею розгорнути діяльність широко і з більшим ефектом. Маю на увазі відсутність належної матеріяльної і моральної підтримки для УМ, що впливає на наявність приміщень та чисельність персоналу, можливість музею організовувати виставки поза своїм (випозиченим) приміщенням, можливості збірки експонатів, їх переховування та наукове опрацювання, друкування обширних каталогів і монографій, участи працівників УМ у різноманітних нарадах і конференціях музейних установ ЗСА і Канади.

Тільки за умов, коли українське суспільство, як у ЗСА, Канаді, так і на Україні змінить своє пасивне відношення до таких установ як Український Музей в Ню Йорку, Український Музей Канади, Український Інститут Америки та ряду інших установ, що продовж багатьох років самовіддано презентують українську культуру в чужому середовищі — можна говорити про їхню нову ролю в світі незалежности України та можливостей вільного прояву культури.

Маю на увазі той факт, що незалежній Україні не треба сьогодні створювати свої культурні осередки в світі, а лише підтримати існуючі і тісно співпрацюючи з ними спільно презентувати світові незалежну Україну і її багатовікову культуру, позбавлену штампу і цензури.

Українська громада в діяспорі повинна зрозуміти, що допомога і підтримка існуючих проґресивних українських установ культури діяспори — це і є в першу чергу активна поміч незалежній Україні, і що кошти, які колись були спрямовані на підтримку совєтських і антисоюзних сил в Україні, необхідно сьогодні спрямувати на підтримку тих установ, що будуть презентувати світові лице нової України, а цього досягається у першу чергу засобами культури. Діловий світ буде співпрацювати на рівних (як цього хочемо ми) тільки з цивілізованою і культурною державою — але мусить в цьому переконатися. Довгі роки антиукраїнської пропаганди не сприяли утворенні в світі образу українців як нації зі самобутньою давньою і багатою культурою.

Виставки, концерти, театральні вистави з України, які бачив Захід у минулому — мусіли мати вигляд культури „Малоросійського народу" — культура якого повинна була бути вторинна, а не самобутня і первісна — і цьому вірили! Наше перше завдання сьогодні — змінити цей стереотип і представити світові високий рівень і красу нашої культури, багатогранної і різносторонньої, скориставшись з досвіду, знань і допомоги існуючих у діяспорі українських осередків культури. Ось у цьому незамінну допомогу можуть надати українські установи, що є в діяспорі, і серед них Український Музей в Ню Йорку, багаторічна і плідна праця якого представляла американському середовищу оригінальну і багату українську культуру, а інформацію про Україну — правдиву, а не таку, як її представляли офіційні чинники.

Сьогодні Управа УМ, його працівники та, на жаль, нечисленні прихильники розпочали другу фазу придбання фондів на розбудову нового приміщення при 6-ій вулиці в Ню Йорку, за проєктом архітектора Савицького і проголосили 1993 рік — Роком Українського Музею в Ню Йорку. Сердечно вітаємо цей захід і гаряче підтримуємо утворення у центрі Ню Йорку, в українській дільниці, презентаційного будинку Українського Музею, де належно будуть збережені та експоновані багаточисленні збірки Музею та будуть презентовані американському глядачеві художні виставки українських мистців, як з діяспори, так із України. Нове приміщення УМ безперечно стане активним осередком пропаганди багатогранної української культури в американському середовищі.

Закликаємо всі українські інституції, Українські Церкви, українські фірми та підприємства, українських бизнесменів, добродіїв по-новому оцінити ролю і місце Українського Музею у Ню Йорку як осередку презентації України в центрі ділового світу і стати жертводавцями та фундаторами нового приміщення УМ в Ню Йорку, спонзорами всіх заходів, що проводяться УМ — і це буде активна і ділова допомога незалежній Україні, яка потребує сьогодні допомоги в усіх формах і видах.

Національний музей у Львові подав пропозицію до осередків мистців на Україні про формування виставки-продажу в фонд розбудови УМ в Ню Йорку, яка знайшла підтримку серед численних мистців і інституцій, як на Україні, так і за її межами. Згідно угоди про співпрацю між Національним Музеєм і Українським Музеєм сприятимемо поповненню колекцій та бібліотеки УМ, готуватимемо численні виставки для показу їх в ЗСА, як в українських осередках, так і у американських музеях, готові прийняти на стажування працівників УМ, надати допомогу в опрацюванні і реставрації музейних творів.

Уважаємо також, що повинна змінитись форма діяльности і назва Українського Музею в Ню Йорку — він повинен стати Українським Музеєм у ЗСА, і створити свої офіційні філії в більших містах ЗСА, можливо об'єднуючи

(Закінчення на стор. 3)

Молодий правник

О. Яровий

Місяць травень — це найкращий місяць року. В цім місяці природа розвивається, перші квіти, признаки весни появляються. Рівнож в цьому місяці наша українська молодь підготовляється до іспитів. Яка радість, коли іспити скінчаться і все виходить добре, надія є, що отримають диплъоми. Ось 16-го травня відбулася градуація в Масонік Темпл в Дітройті, Миш. В групі випускників був молодий Олександер Яровий, який закінчив Дітройтський університет з дипломом правника. Зранку були відправи в церкві Непорочного Зачаття, а опісля відбулася церемонія вручення диплъомів. Прийняття відбулося в Українській Лізі. Гостей зібралося понад 100 осіб. Всі знайомі, сусіди і його приятелі, які були з ним ще від першої кляси.

Тарас Куцій сказав теплу промову, побажав йому всього кращого в майбутньому. Говорив двома мовами, а тоді запропонував заспівати „Многая літа".

Не легко скінчити шклу без батька, який упокоївся 15-го березня 1990 року.

Український Народний Союз виділив йому стипендію, що допомагла йому закінчити університет. Вся родина Ярових належала до 183-го Відділу в Дітройті. О. Яровий народився 15-го лютого 1967 року в Дітройті, Миш. в родині Василя і Ольги Ярових. Закінчив вісім кляс української католицької школи при церкві св. Івана Хрестителя. Середню школу закінчив в католицькій середній школі св. Алфонса, відтак Дітройтський університет. Його виховала мама Ольга, Наділила добрими прикметами, які притаманні інтелігентній молодій людині. Шанував старших з увагою вислухував людей, не гордував нікем. Відвідував всі українські церкви і цього року був у православній церкві Святої Покрови на нічній великодній відправі. Його все цікавило. Його найближчий приятель Т Куцей. З ним грав в кошиківку.

Оркестра „Пашичани" приїхала до залі і склала подарунок розваги для всіх. Закінчилося прийняття у веселім настрої. Олександер є член українського культурного центру у Воррені, належить до Української Лігі і належав до молодечої організації СУМ. Бажаємо всі йому успіху в адвокатській кар'єрі.

Ольга Ґаховська

В Оттаві відбулася екуменічна конференція

Учасники оттавської консультації Студійної Групи Київської Церкви: 1-ий ряд: Владика В. Лостен, Митрополит М. Германюк, о. Пієр Гуртубіс (ректор університету св. Павла), Владика Калістос Вейр, Владика Всеволод; 2-ий ряд: о. А. Чировський, д-р Р. Єренюк, о. Р. Мірчук, о. І. Куташ, о. А. Угольник, о. П. Ґаладза, Архимандрит Б. Луйкс, о. А. Онуферко, о. С. Келегеріо, о. Емануїл Клапсіс.

В Оттаві від 21-го до 23-го квітня ц. р. у приміщеннях Інституту ім. Митрополита Андрея Шептицького відбулася третя консультація Студійної Групи Київської Церкви. Зібрані владики та богослови з Української Греко-Католицької Церкви та Царгородської Патріярхії продовжували працю розпочату в серпні 1992 року в Оксфорді та в жовтні 1992 року в Стемфорді.

Студійна Група Київської Церкви — це збір спеціялістів які розглядають питання чи можливо Українській Греко-Католицькій Церкві відновити повну євхаристійну єдність зі своєю матірною Церквою в Царгороді без того, щоб зривати існуючу єдність з Римом.

Під час триденної конференції були зачитані наступні доповіді за таким порядком: о. д-р Андрій Чировський (Оттава) „До церковної ідентичности Української Греко-Католицької Церкви", відповідь: Владика Калістос Вейр (Оксфорд); о. д-р Андрій Онуферко (Бельгія) „Еклезіологічні підстави кодексу канонів Східніх Церков", відповідь: о. д-р Ігор Куташ (Монреаль); о. проф. Роман Мірчук (Джерзі Сити („Українська церковна історіографія — перспектива греко-католицька"; д-р Роман Єренюк (Вінніпеґ) „Українська Церковна Історіографія — перспектива православна"; о. проф. Петро Ґаладза (Торонто) „Латинізація української літургії", відповідь: о. д-р Антін Угольник (Пенсильванія).

Крім доповідей увагу учасників займав документ, який вийшов з міжнародного екуменічного діялогу при останній зустрічі в Аріччія, Італії. Члени Київської Групи виготовили спільну заяву зі своїми порадами для Міжнародної комісії православно-католицького діялогу.

У четвер, 22-го квітня, в амбасаді України відбулася зустріч з амбасадором Левком Лук'яненком, який заохочував членів студійної групи до дальшої так важливої праці над поєднанням Церков.

У додатку до формальної програми учасники стрінулися з багатьма діячами на церковному полі. Між науковими сесіями відбувалися прекрасні відправи світлого тижня, де греко-католики з православними мали нагоду довгі години провести в спільній молитві, в каплиці інституту при університеті св. Павла.

У п'ятницю, 23-го квітня, відбулася публічна доповідь православного Владики Калістос Вейра з Англії.

Наступна зустріч Студійної Групи Київської Церкви назначена на 12—15-го грудня в Стемфорді.

Крім згаданих доповідачів брали участь в оттавській консультації: Митрополит Максим Германюк, Владика Всеволод, Владика Василь Лостен, о. Архимандрит Боніфатій (Луйкс), о. протопресвітер Еммануїл Клапсіс, о. Архимандрит Сергій Келегер.

Усі доповіді виголошені на консультаціях Студійної Групи Київської Церкви друкуються в богословському журналі „Логос", що його видає Інститут ім. Митрополита Андрея Шептицького в Оттаві. Хто бажав би замовити цей журнал повинен звернутися на адресу: „Logos", c/o Sheptytsky Institute, Saint Paul University, 223 Main St., Ottawa, Ontario, Canada K1S 1C4; tel.: (613) 782-3031.

Ленін...

(Закінчення зі стор. 2)

тюрму, вона мусить хочеш-не хочеш жити бездоганно... У неї нема ні клопоту, ні роздумів, бо інші думають за нього і наказують: він працює фізично, але відпочиває душею. І знає, що у нього завжди буде і стіл у хаті, і дах над головою...

Моя мрія перетворити Росію у величезну тюрму, але не думайте, що говорю це заради егоїзму, — адже за такої системи найгіршими рабами і жертвами будуть управителі тюрем та їхні помічники..." Отакий нещасний тюремник Ленін!

А ось ленінська аграрна політика, здійснена Сталіном: „Ненавиджу селян, ненавиджу мужика, ідеалізованого розніженим західняком Тургенєвим і фавном навиворіт, лицеміром Толстим... Ми зуміємо харчуватися продуктами, виготовленими протягом кількох хвилин хемічними лабораторіями, а потім знищимо зайвих мужиків. Зрозумійте, більшовизм веде потрійну війну: війну наукових варварів проти гнилої інтелігенції, війну Сходу проти Заходу і війну народу проти села. І в цих боях ми не розбірливі у виборі зброї. Особистість — індивідум — це те, що мусить бути придушене... Сподіваюся, — зроблюсь управителем зразкової, спокійної і впорядкованої тюрми. Але, як трапляється і в тюрмах, і там знайдуться неспокійні, бунтівливі елементи, які тужать за старою ідеологією і убивчою міфологією. Всі вони будуть знищені".

Такий тюремний рай готував усім народам глава кримінальної банди Ленін, а вірний послідовник Сталін втілював у життя його „геніяльні" вказівки.

Як же відчуватиме себе під таким прапором Леніна відроджувана Комуністична партія України? Куди вона веде?

Тільки в суд. Ленінські „заповіти", згадані вище, незаперечні докази кримінальних злочинів партії Леніна—Сталіна. І саме за це треба засудити цю партію так, як — нацистську на Нюрнберзькому процесі.

На підтримку музею...

(Закінчення зі стор. 2)

навколо себе вже існуючі українські музеї та ґалерії.

Існування такої розгалуженої мережі музейних відділів дозволить активізувати роботу у виявленні, збереженні і пропаганді українського мистецтва в усіх більших містах, сприятиме нав'язанню і підтримуванню контактів з музейними установами на місцях, залучить нових членів і фундаторію музею і не тільки з українського середовища, популяризуватиме українську культуру та поширюватиме інформацію про Україну і українців на більш професійному і якісному рівні, залучить до співпраці всі українські громадські і бизнесові структури, що морально і матеріяльно зможуть підтримати музей. Тільки спільними зусиллями українців діяспори та України зможемо зберегти наші культурні осередки в діяспорі, допомагаючи їм морально і матеріяльно примножити досягнуті здобутки та стати провідниками презентації світові національної культури незалежної України.

Закликаємо всіх свідомих українців, яким не байдужа доля незалежної України, підтримати сьогодні справу розбудови Українського Музею в Ню Йорку, перетворюючи його в осередок представництва української культури в ЗСА.

ФУНДАЦІЯ ПІДДЕРЖКИ ДИПЛОМАТИЧНИХ ПРЕДСТАВНИЦТВ УКРАЇНИ, ІНК.

Листа ч.: 6.

Це чергоeий список жертводавців на Фундацію Підтримки Дипломатичних Представництв України, Інк від 17-го березня 1993 до 7-го червня 1993 року

Фундація започаткувала купно будинку для Консуляту України при 240 Іст 49-ій вулиці на Мангаттані в Ню Йорку за суму одного мільйона і двісті тисяч долярів, який по сплаченні застави (морґеджу) має перейти на власність Амбасади України. Остаточне замкнення купна має відбутися з кінцем серпня ц. р.

Ясно, що нове заанґажування Фундації вимагатиме нових додаткових фондів. Дирекція Фундації сподівається щедрого відгуку всієї української громади в ЗСА, а спеціяльно жителів східнього побережжя Америки. При цій нагоді Дирекція Фундації ще раз висловлює всім дотеперішнім жертводавцям щиро-сердечне спасибі за їхні жертви на розбудову дипломатичних представництв України.

По 3,005.00 дол. — УККА й УАКР спільно з бенкету в Балтиморі, Мд.

По 1,500.00 дол. — Товариство Допомоги Україні — Відділ в Бріджпорті, Конн., Ігор Гайда.

По 1,000.00 дол. — Йосиф і Ольга Е. Боба, д-р Михаїл і дружина Цегельські, Ірена Чайковська, Іван і Катерина Іванчуки, Лідія Фіцалович, Григорій і Надія Глінські, Володимир Губицький, д-р Михаїл і дружина Яцух, Михайло Калька, Ярослав і Софія Капій, Петро Кавац, Александер і Ольга Кобаса, Бенджамін і Віра Корсунь, Ярослава Кукіль, кухонні працівники при українській католицькій церкві Успення в Байоні, Н. Дж., Дмитро Литва, Роман і Зеновія Кузьма, Володимир й Евдокія Лучкань, Еміль Мельник, Василь Назаркевич, Сергій і Серафина Ольшанські, Евген Палиґа, Юстина Петринчик, Стефан і Стифанія Покори, Стефан Поперечний, Микола Шпетко, Михаїл і Гелена Шулевські, Василь Шикеринець, Мирон і Мирослава Сірі, Стефан Слука, Володимир і Стефанія Стасишини, родина Сивеньких, родина Шендюків, Іван й Анна Табель, Василь і Валентина Тінишини, д-р Теодор, МД і Дороті Трусевич (разом 3,500.00 дол.), українська православна церква св. Володимира в Гартфорді, Конн., Український Народний Дім в Байоні, Н. Дж., Іван й Аліса Яриші, Александер і Евгенія Зелінські.

По 900.00 дол. — Борис Галаган, о. Богдан і Надія Н. Желехівські (разом 1,000.00 дол.)

550.00 дол. — Микола і Діонізія Ненадкевичі.

По 500.00 дол. — Ірена Цапар, Катря Гадзевич, Іван і Лідія Гараси, Афаназій і Таїся Ковальчуки, Юрій і Катерина Ковінко, Панько і Петті Кріль, д-р Зеновія Д. Кунцьо, ДДС, Роман і Меланія Кузьма, Василь Назаркевич, Іван Полотнянка, Александер і Анна Пришляки, Ярослава Д. Рубель, Павло Слободян, Петро і Стефанія Шагаї, Евген і Стефанія Сиротюки, Об'єднання Українців в Америці - Відділ в Пассейку, Н. Дж., Сестрицтво української православної церкви ім. св. Володимира в Гартфорді, Конн., Хор при українській православній церкві ім. св. Володимира в Гартфорді, Конн., Осип і Марія Васьків, Василь і Марія Вінтоніви.

400.00 дол. — Федір Гавришків.

351.00 дол. — Марійська Дружина при українській католицькій церкві ім. св. Михаїла в Вунсакет, Р. Ай

По 300.00 дол. — Юрій і Марія Дрозд, Віра Рудик, Петро і Лідія Шаєнко.

По 250.00 дол. — Ярослав Боднарук, д-р Ніколяс, Ярослав Борден, МД., С. Коцик, Орест і Оксана Кузьми, Михаїл Панченко, родина М. Тарнавських

По 200.00 дол. — Семен Арсієнко, о. Володимир і Інна, Сольомоне Базилевські, о. Стефан і Гелен Біляк, Михаїл і Александра Бобяк, Іван і Настка Хомко, Зеновія Гулей, Теодозія Гурик, Анна Ванько, Марія Климочко, Михаїл Кулик, Стефанія Пришляк (разом 700 дол.), Михаїл і Марія Садлик, д-р Богдан і д-р Софія Шебунчак, МД (разом 1,200.00 дол.), Стефанія і Марія Шишки, Володимир Штокало, Український Народний Союз - Відділ 42 в Пассейку, Н. Дж., Стефан і Гелен Волянські, Омелян Жулинський.

По 150.00 дол. — Андрій Чорний, Павло Мельник, Евген Сніґура.

130.00 дол. — Микола Ворона.

По 125.00 дол. — Іван Калинович, Лідія Мсенец.

По 100.00 дол. — Софія Андрушків (разом 400.00 дол.), Юліян й Олена Бачинські (разом 400.00 дол.), Марія, Оксана Бачинські, Ярослав і Богдана Бігуни (разом 1,100.00 дол.), родина І. Бойко, Микола і Тетяна Борис, Тадей Хохоляк, Базіліо Цинайко, д-р Юрій Демидович, Мирон Добровольський, Степан і Наталія Домарецькі, Анна Федів (разом 950.00 дол.), Стефан Ґула, Володимир Галамай, Андрій Горбез, Микола і Марія Ільченко, Борис і Лариса Качуровські, Володимир Кіхта, Лука і Марія Костелина, Іван П. Костюк, Богдан й Іванна Козаки, Стефан, Іван Кравс (разом 200.00 дол.), Юстіс Кухта, д-р Богдан Кусма, Теодор і Галина Кушнір, Організація Оборони Лемківщини в Америці - Відділ 4-ий в Елизабет, Н. Дж., д-р Михаїл Левко, МД. і Світляна Левко, Е. Теодор і Марґарет Малики, о. Дмитро Мамчур, Петро Масник, Михаїл Олiник, Віліям і Розалія Дуди, родина Ґ. Марич, Антоніна Павелко, Володимир Пересада, Іван й Єва Поглід, Іван Пругло, Іван і Люба Рад, Софія Радіо, Павло Шандрук, Олег й Ельза О. Склепковичі, Лонґін і Віра Старух, Зазко Г. і Марія Супрун, УПЖЛА - Відділ 7 в Кентоні, Огайо, Франс М. ван Ґелдер, Петро й Анна Величко, Іван і Н. Вітник, Василь і Марія Волошко, Зеновія Воробець, Ірена Юрчишин.

95.00 дол. — Мирослав Зобнів.

По 75.00 дол. — Ярослав Ханенко, Марія Моргун.

По 50.00 дол. — о. Збіґнєф Іван Бжезінські, Іван Цересна, родина І. Федорович, Ольга Федунець, Гучко, Стефан Гуменюк, Сальвина Іваницька, Богдан й Ольга Козаки, Данило Козак, Роман й Ева Кухта, Стефанія Любуско, Орест Микитин, Наталія Савицька, Патриція Мокрицька, Володимир Стельмах, Марія Струк, Сергій Швез, Ольга Тритяк, Сестрицтво при Українській Автокефальній Православній церкві в Балтиморі, Мд., Елизабет, О. Валло, Віра Захаріясевич, Марія Зубаль, Марія Юркевич.

40.00 дол. — Тимофій і Вікторія Ткачук.

По 30.00 дол. — Петро Бабич, родина Костенко, родина Андрей Кун, Евген Овсіюк, Максим Овсіюк, Стефан Жабінський.

По 25.00 дол. — Родина П. Білий, Михайло Бороцький, Анна Босий, д-р Тарас й Іванна Ганушевські, Богдан Гудима, д-р Михаїл Клюфас, Татіяна Грицина, Ева Кравчик, Василь Лазарів, Петро Мудрій, Лев Олійник, Катерина Пасуля, Теодор і Марія Палюшкевичі, Александер Ратич, Евген Ратич, Олекса Рибак, Федір і Марія Сірчуки, Михайло Стельмащук, Стефан Стецик, Іван Тепешевський, Марія Улiянович, Михайло і Марія Захарків, Юлія Вишневська.

По 20.00 дол. і по нижче — Михаїл Барна, Роман й Олена Брехун, Іван Бук, Михаїл і Стефанія Халупи, Ольга Дзюбина, Іван Демчишин, Іван Іваницький, Іван М. Яворський, Василь Коцюруба, Михаїл Коваль, Анна Макар, Михаїл Петчарський, Петро Сахаревич, І. Сайдало з родиною, родина Мел Сантос, Петро Стефанов, Марія Таранько, родина д-р Ніколяса Возьного, Станлі Возьний, Микола Яремко (15.00), Андрій Ковтун, Теодор Курило, Евдокія Журовська (11.00), Ярослав Штойко (10.00), Ярослав Білий з родиною, Александер Попель, Михаїл Довгань з родиною, Микола Дросик, Микола Думанський, В. Федорович з родиною, Петро Ґайда, Микола Іванищук, Володимир Гриньків, Катерина Клован, Антоніна Купчак, Софія Курилів, Люба Маланій, родина П. Масників, Михаїл Мельник, Андрій Процик, родина Е. Сандреан, Валентин Шаруда, Василь Сорока з родиною, Іван Ґошко (?), Василь Балей (5.00), родина Й. Бучинських, Анна Храпко, Надія Данилюк, М. Дран з родиною, Йосип Кокошка, Микола Куціль, Франсіс Мельник, родина Дейл Мулл, Йозефіна Мулик, Зенон Семенець з родиною, Йозеф Шабат, Дмитро Шевченко, Йозеф Войтко, Марія Томашівська (4.00), ПЕКАО Трейдінг Кор. (3.00), Анна Леві, Анна Мельник (2.00), Анна Пристава.

278 жертводавців зложили суму 71,910.00 долярів на цілі Фундації Підтримки Дипломатичних Представництв України.

Цей список приготовив касир Фундації Дамян Кордуба.

Екзекутива...

(Закінчення зі стор. 1)

продовженні забезпечення. УНСоюз втратив на чисто 246 членів за три місяці 1993 року.

В членській кампанії помітні успіхи у забезпечуванні дітей грамотами вивінувального забезпечення, за які платять батьки, чи діди або бабусі, одноразово всі вкладки, користаючи із знижки 6 відс. річно.

Від 1-го січня 1993 року впроваджено нові пенсійні грамоти. В продажу пенсійних грамот секретарі здобувають чим раз кращі успіхи, запізнавшися із цим новим товаром УНСоюзу.

Старання про апробату нових грамот термінового забезпечення та нових форм аплікацій ведуться далі, але це довгий затяжний процес, закінчення якого залежне від забезпеченевих урядів стейтів, в яких УНСоюз веде забезпеченеве підприємство. Йдеться тут про нові грамоти термінового забезпечення кляс Т-5, Т-10 та щорічного термінового забезпечення.

Нові грамоти універсального забезпечення на життя вже затвердили деякі стейти, в тому стейт Ню Джерзі, так що вкоротці можна буде приступити до видачі таких грамот.

Зв'язана із впровадженням нових грамот так пенсійних, як і універсального забезпечення на життя, комп'ютеризація поступає згідно з пляном. Введення нових комп'ютерів потрібне зокрема для адміністрації цих складних плянів забезпечення.

Звітодавець отримав 13 звітів на річні наради Головного Уряду, а має їх бути 28. Можна сподіватися, що решта звітів наспіє до Головної Канцелярії на час, так що звітодавець зможе подбати про видрук їх усіх для учасників річного засідання.

Заступниця головного предсідника Ґ. Пацен звітувала про свою участь в зборах Округи Клівленду, подала деякі свої завваги до статуту і звітувала про підготову до ювілейних святкувань УНСоюзу.

Заступник головного предсідника д-р Н. Олесницький також інформував про його участь в окружних зборах в Дітройті, Чикаґо і Нюарку та про свою працю над новим статутом УНС.

Звіт головного предсідника У. Дячук

За перших три місяці в ряди членів УНСюзу вступило 432 особи, забезпечені на суму 348,000 дол. Найбільше членів приєднав запопадливий організатор Мирослав Пилип'як у Відділі 496-ий. Його 33 нові члени є забезпечені на суму 165,000 дол. Друге місце в організаційній праці зайняв головний контролер Василь Пастушок з 23 членами забезпеченими на суму 181,000 дол. Михайло Турко, Відділ 63-ій, приєднав до свого Відділу 20 членів, забезпечених на 113,000 дол. Джозеф Чабан, хоча приєднав 13 членів, але з найбільшою сумою забезпечення на 619,000 дол. Гарну десятку нових членів дав довголітній секретар 174-го Відділу д-р Атанас Слюсарчук. Чем піонкою у Канаді є Ліліян Заневич, Відділ 441-ий. Вона приєднала дев'ять нових членів. По вісім членів прийшло від Н. Дяківського, нового секретаря Відділу 161-го та два від Христі Гербери, Відділ 269-ий і О. Знаюка, Відділ 15-ий.

Члени і секретарі продали 39 пенсійних грамот на суму 440,228.97 дол.

Найкраще виконали організаційну квоту за перший квартал року такі округи: Центральна (70% квоти), Піттсбурґ (43% квоти), Монтреаль (36% квоти).

По 29-го квітня ц.р. агенти продажу забезпечення і пенсійних грамот забезпечили 11 членів життєвим забезпеченням на суму 269,000 дол. (по 25,000 дол. пересічно) та продали 105 пенсійних грамот на суму 1,724,600.85 дол. Вже є дві аплікації на універсальні грамоти, а кілька є в дорозі.

Від кількох тижнів є дозвіл продавати універсальну грамоту в Ню Джерзі, як і у Ровд Айленді, Огайо і Коннектикат. Інші стейти висловили деякі завваги, на які актуарій дає вияснення. Обмежено на деякий час видачу пенсійної грамоти до віку 70 літ.

Секретарсько - організаційні курси заплянoвано на три дні від 21-го до 23-го червня ц.р., для нових секретарів, або тих, які ніколи не були на курсах, як і тих, які бажають стати секретарями. Про ці курси вже раніше повідомлено всі Відділи.

До реченця прийняття аплікацій на стипендії 31-го березня ц.р. Головна Канцелярія отримала їх 259.

У редакції щоденника відійшов у звітовому часі на пенсію довголітній редактор Володимир Левенець. Ми вдячні йому за довгі роки відданої праці. Він заступав голового редактора в час вакацій.

Марта Коломиєць з „Українського Тижневика" є тепер в Києві, куди виїхала на початку лютого і буде там вісім місяців. „Український Тижневик" дальше втішається популярністю.

Довголітній редактор дитячого журналу „Веселка" Володимир Барагура відійшов також на пенсію. Він закінчив свою працю з січневим примірником. Голов на Екзекутива щиро дякує за те, що впродовж довгих літ був душею цього журналу, до якого вкладав свою любов до української дитини та старався створити їй світ, в якому вона від початку свого існування запізнавала б українську мову, звичаї та все, що створила найкращого наша дитяча література. Його місце зайняла Люба Дмитришин-Часто, дружина одного з редакторів „Свободи" Петра Часто. Вже видала два числа, здала до друку третє.

Цього літа на Союзівці переробляють дитячий басейн та плятформу довкола нього. По літньому сезоні почнеться праця над перерібкою водопроводів і збереженням води, а закінчиться працю на черговий рік. Замовлено нове устаткування до гостинниці. Каплиця потребує новий дах. Модернізується телефонічну систему.

Історія УНСоюзу д-ра Мирона Куропася вже має вісім розділів. Перекладено п'ять розділів на українську мову. Українську частину книжки про УНСоюз редагує Любов Дмитришин-Часто і віддає матеріяли до друкарні до складу. Англомовну частину редагує ред. Рома Гадзевич.

В суботу, 16-го квітня, відбулося засідання Округи Піттсбурґу. Вибрано на цім засіданні місцевий Конвенційний Комітет, який очолив місцевий громадський діяч і директор радіопрограми Михайло Комічак. Йому до помочі вибрано головного радного Андрія Джулу, Карла Сачка, Івана Головатого і П. Родя.

У Бюрі УНС у Вашінгтоні від березня затруднено третю особу, Ксеню Паномаренко яка закінчила правничі студії. Її дописи були вже поміщені в „Українському Тижневику". Директор канцелярії Євген Іванців перебуває в Україні у зв'язку з одним проєктом, для якого очікуємо підтримки у державній агенції.

Минулої суботи відбувся у Головній Канцелярії семінар для учителів англійської мови, які як добровольці їдуть в Україну вчити. Спонзором в Україні є Товариство Української Мови „Просвіта". 80 учителів мають дати 86 курсів та навчати 1,300 студентів. Вони їдуть до 39 місцевостей у 22 областях України. Викладатимуть 41 підставових курсів, 39 середніх і шість заавансованих. Директором проєкту є д-р Зірка Воронка. Другий проєкт, який УНСоюз також фінансово підтримує в спілці з Фондом Сороса „Ренесанс" у Києві і який також очолює д-р З. Воронка, це є проєкт піднесення знання англійської мови та нової методології навчання її учителів англійської мови в Україні. Спонзором в Києві є Педагогічний Інститут і Міністерство Освіти. Десять американських учителів будуть давати інтенсивні двотижневі курси, яких вислухають 120 учителів. В Педагогічному Інституті залишаться всі викладові посібники і буде створений в ній таким чином архів матеріялів для навчання англійської мови.

Після вичерпання порядку нарад головний предсідник закрила їх у ранніх пополудневих годинах.